

Sygn. akt I C 1106/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Judyta Pukownik

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) Spółce akcyjnej w G.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od M. K. na rzecz (...) Spółki akcyjnej w G. kwotę 1.217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje ściągnąć od powoda M. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku kwotę 40 zł (czterdzieści złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1106/15

UZASADNIENIE

Powód M. K. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce akcyjnej w G. (dalej jako (...)) domagał się zapłaty przez pozwanego kwoty 6.359,24 zł tytułem „strat rzeczywistych”, kwoty 791,63 zł tytułem odsetek ustawowych wyliczonych na dzień złożenia pozwu, kwoty 2.000 zł tytułem „zadośćuczynienia za czas i koszty poniesione w celu wyjaśnienia sporu, tj. liczne pisma, rozmowy telefoniczne, wyjazd do B. na odsłuchanie rozmowy telefonicznej” a nadto kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w ramach działalności gospodarczej miał zawarte z pozwanym cztery umowy na dostawę i zakup energii elektrycznej do dwóch punktów odbioru w B. i dwóch punktów odbioru w K.. Na początku stycznia 2013r. powód dostał propozycję zawarcia z pozwanym porozumienia w sprawie obniżenia taryfy(...) na punkty w K.. Propozycja została przyjęta, umowę zawarto ze skutkiem od dnia 1 lutego 2013r. Równoległe, w połowie stycznia 2013r. powód uzyskał propozycję zmiany sprzedawcy energii w punktach w B. od (...) S.A. oferującej warunki korzystniejsze od obowiązujących na podstawie umowy z (...) S.A. Propozycji ten powód nie przyjął chcąc kontynuować współpracę z (...) S.A., do której zwrócił się z wnioskiem o obniżenie cen taryf w B. w taki sposób, w jaki obniżono je w K.. Pozwany odmówił dokonania zmiany powołując się na fakt związania powoda ofertą (...) w okresie dwuletnim, od 1 stycznia 2013r. do końca 2014r., co uniemożliwia przyznanie dodatkowej, korzystniejszej zniżki. Zważywszy, że powód nie zawierał umowy w zakresie oferty (...) reklamował tę usługę doprowadzając do jej wycofania. Został jednocześnie obciążony udzieloną wcześniej, w ramach oferty, pięcioprocentową zniżką. Pozwana

odmówiła jednak przyznania powodowi zniżki na taryfy na warunkach takich jak w K., której tenże domagał się z datą wsteczną. Kwota żądana tytułem „strat rzeczywistych” wyliczona została przez powoda jako różnica pomiędzy kosztami poniesionymi za zużytą energię elektryczną a kosztami, jakie poniósłby na podstawie umowy z (...) S.A. zawartej w dacie 10 marca 2014r., obowiązującej od 1 maja 2014r. E. nie udzieliła powodowi żądanej zniżki, jednocześnie uniemożliwiając mu rozwiązanie umowy i skorzystanie z oferty konkurencyjnej firmy. Rozwiązanie umowy z E. stało się możliwe dopiero w dacie 1 maja 2014r. przez co został on narażony na straty w okresie od 1 lutego 2013r. do 30 kwietnia 2014r.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się odrzucenia pozwu wskazując na nieprawidłowe oznaczenie w nim strony pozwanej, zaś w razie nieuwzględnienia tego wniosku, przekazania sprawy do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku jako sądu miejscowo właściwego, oddalenia powództwa i obciążenia powoda kosztami procesu. Uzasadniając swoje stanowisko merytoryczne pozwana zaprzeczyła zasadności pozwu i wysokości roszczenia powoda. Wskazała, iż nie miała obowiązku zawierać z powodem aneksów promocyjnych, zwłaszcza z datą wsteczną. Zaprzeczyła też, jakoby uniemożliwiła powodowi zmianę sprzedawcy energii elektrycznej. Wskazała również, iż powód dopiero po czterech miesiącach od zawarcia porozumienia z E. na punkty poboru w K. oraz otrzymaniu oferty od (...) S.A., którą odrzucił, zwrócił się do pozwanej z wnioskiem o obniżenie stawek energii elektrycznej na punkty w B.. Strona pozwana zakwestionowała również sposób wyliczenia szkody bowiem powód dokonał wyliczeń w oparciu o ofertę cenową (...) S.A. obowiązującą w okresie późniejszym od tego, w jakim szkoda powstała. Co do żądania zadośćuczynienia – powód nie wykazał aby poniósł szkodę ani nie wskazał sposobu wyliczenia żądanej kwoty 2.000 zł.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2015r. Sąd Okręgowy w Toruniu, do którego powództwo wniesiono, uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania tutejszemu sądowi.

W piśmie procesowym z dnia 31 grudnia 2015r., doprecyzowanym na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2016r. powód zmodyfikował żądanie pozwu, dokonując kapitalizacji odsetek i domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 7.150,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 2.000 zł tytułem zadośćuczynienia a nadto obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Pozew nie podlegał odrzuceniu, bowiem pozwany został w sposób prawidłowy określony w pozwie jako (...) S.A. z siedzibą w G., wraz z podaniem adresu siedziby.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powoda M. K. wiązały z E., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, cztery umowy na dostawę i zakup energii elektrycznej – dotycząca dwóch punktów poboru w K. oraz dotycząca dwóch punktów poboru w B..

/okoliczność bezsporna, nadto: umowa kompleksowa nr (...) wraz z OWU, k.7-9v; umowa nr (...) o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, k.12-13v/

W dniu 23 stycznia 2013r. pomiędzy M. K. a (...) S.A. w G. zawarte zostało porozumienie dotyczące umów kompleksowych o numerach (...) (...) oraz (...) (...), związanych z punktami poboru w K., w przedmiocie zmiany cen energii elektrycznej dla grupy taryfowej (...) w strefie I na: 0, (...) w okresie od 1 lutego 2013r. do 31 grudnia 2013r., 0, (...) w okresie od 1 stycznia 2014r. do 31 grudnia 2014r. oraz 0, (...) w okresie od 1 lutego 2015r. do 31 grudnia 2015r.

/dowód: porozumienie, k.14-15; przesłuchanie powoda, k.130-132/

W styczniu 2013r. M. K. otrzymał od (...) S.A. ofertę zawarcia umowy na sprzedaż energii elektrycznej na warunkach korzystniejszych od tych zastrzeżonych w umowie wiążącej go z (...) S.A. Pragnąc kontynuować współpracę z E., powód odrzucił ofertę konkurencyjnej firmy. Jednocześnie, powód telefonicznie kontaktował się z pozwaną domagając się aby na punkty poboru w B. zawarte zostało porozumienie obniżające ceny zakupu energii elektrycznej na warunkach takich jak zawarte w porozumieniu odnośnie punktów poboru w K., jednak spotkał się z odmową. Wnioski w tej sprawie były ze strony powoda ponawiane, jednak bezskutecznie, przy czym po kilku miesiącach od pierwszego wniosku –

w połowie maja 2013 r. – powód dowiedział się, że przyznanie większych zniżek jest niemożliwie wobec związania stron porozumieniem na podstawie oferty (...) na okres dwóch lat – od 1 stycznia 2013r. do 31 grudnia 2014r. Zmiana sprzedawcy energii w tym okresie bądź wypowiedzenie umowy E. wiązało się z koniecznością poniesienia przez powoda sankcji finansowej opartej na szacunkowym wyliczeniu kosztu zużycia energii do końca okresu wynikającego z oferty.

/dowód: przesłuchanie powoda, k. 130-132, korespondencja stron, k.16-23/

Powód podjął starania o anulowanie zmian w umowie wprowadzonych ofertą (...) bowiem oferty tej nie przyjął, nie została mu ona w ogóle przedstawiona. Jednocześnie, domagał się zrównania warunków dostawy energii elektrycznej dla dwóch punktów odbioru w B. z warunkami przewidzianymi porozumieniem zawartym dla punktów poboru w K.. Po przeprowadzeniu postępowania reklamacyjnego pozwany uznał rację powoda wycofując zmiany wprowadzone ofertą (...). Jednocześnie, odmówił zawarcia porozumienia cenowego z datą wsteczną.

/dowód: przesłuchanie powoda, k. 130-132, korespondencja stron, k.24-26/

Pismem z dnia 2 stycznia 2014 r. powód wypowiedział E. umowy na dostawę energii elektrycznej nr (...) i (...) dla punktów poboru w B.. W dniu 10 marca 2014r. M. K. zawarł z (...) S.A. w W. umowę sprzedaży energii elektrycznej na okres od dnia 1 kwietnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2014r. dla dwóch punktów poboru w B.. Przewidziana umową cena energii dla grupy taryfowej (...) w strefie I wyniosła 258,39 zł zaś dla grupy taryfowej (...)w strefie I – 239,94 zł.

/dowód: wypowiedzenie, k.27; pismo E., k.28; umowa, k.29-30v/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie był w znacznej części bezsporny. Ponadto, Sąd ustalił go na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron, jak również w oparciu o zeznania powoda M. K., które uznał za wiarygodne.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż dla wykazania zasadności żądania pozwu M. K. przedstawił szereg dowodów, w tym dokumenty oraz własne zeznania złożone w charakterze strony. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego należało uznać za wykazane – co zresztą nie było kwestią sporną – że oferta (...) została wprowadzona do umowy wiążącej strony niniejszego sporu w sposób niezasadny. Na fakt obowiązywania tejże powoływała się zaś strona pozwana odmawiając zawarcia z powodem porozumienia cenowego dotyczącego punktów poboru w B.. Nie należy jednak tracić z pola widzenia faktu, że niezależnie od wskazanych powodowi przyczyn odmowy zawarcia porozumienia, E. nie była zobligowana do obniżenia ceny energii na żądanie powoda. Co więcej, zważyć należy, iż powód dowiedział się o fakcie wdrożenia oferty (...) kilka miesięcy po podjęciu pierwszej próby uzyskania zniżki na punkty poboru w B. (w dniu 16 maja 2013r., jak sam wskazał w piśmie z dnia 31.12.2015r., k.110). Nie mając zaś świadomości związania – z punktu widzenia E. – sporną ofertą, powód nie mógł zakładać istnienia przeszkód do zmiany sprzedawcy prądu. Nie podjął jednak żadnych działań zmierzających do rozwiązania umowy z E.. Nie można zatem uznać, że zachodzi adekwatny związek przyczynowy pomiędzy nieuprawnionym wdrożeniem oferty (...) a koniecznością ponoszenia przez powoda, w okresie od lutego 2013 r. do 30 kwietnia 2014r. wyższych kosztów nabycia energii elektrycznej. Wskazać w tym miejscu należy, iż z datą 1 kwietnia 2014 r. zaczęła obowiązywać umowa zawarta z (...) S.A., zatem objęcie żądaniem naprawienia szkody również miesiąca kwietnia 2014r., w którym nastąpiła zmiana sprzedawcy energii elektrycznej jest nieuzasadnione.

W tym miejscu wskazać należy, iż pomimo zobowiązania Sądu, strona pozwana nie przedstawiła warunków oferty (...) powołując się na fakt jej wycofania. Tym niemniej, na zasadzie art.233§2 kpc Sąd ocenił wskazaną odmowę jako próbę ukrycia sankcji przewidzianych umową. Z tego względu dał wiarę twierdzeniom powoda, że taka sankcja w istocie została przewidziana. Również doświadczenie życiowe uczy, iż tego rodzaju zmiany umowy są wprowadzane właśnie

po to, aby za cenę drobnych ustępstw cenowych uczynić nieopłacalnym dla kontrahenta, przez określony w ofercie czas, rezygnację z umowy.

Z tych względów, pomimo negatywnej oceny postawy pozwanego w związku z wdrożeniem oferty (...) bez wiedzy i zgody powoda, nie można uznać, iż powód poniósł szkodę. Co więcej, zdaniem Sądu, powód nie wykazał wysokości owej – rzekomo poniesionej – szkody. Jej wyliczenie opierał bowiem na porównaniu cen taryf wynikających z wystawionych przez E. faktur VAT oraz cen przewidzianych w umowie z (...) S.A. Wartości te nie nadają się jednak do porównania, bowiem dotyczą różnych okresów. Ceny energii oferowane przez (...) S.A. dotyczą bowiem czasu od 1 kwietnia 2014r., tymczasem powód uwzględnił je dla porównania z cenami (...) S.A. za okres od lutego 2013r.

Brak wykazania faktu poniesienia szkody wyklucza odpowiedzialność odszkodowawczą, czy to rozważaną na gruncie deliktu (art.415 i następne kc) czy też kontraktu (art.471 i następne kc). Nawet zaś uznając za szkodę konieczność poniesienia przez powoda wyższych kosztów za prąd w związku z brakiem zmiany sprzedawcy energii elektrycznej na tańszego, brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanego polegającym na bezprawnym wdrożeniu warunków oferty (...) a ponoszeniem wyższych opłat na prąd w okresie 1.02.2013 r. – 30.04.2014 r.

Nie zasługuje na uwzględnienie również żądanie powoda w zakresie zadośćuczynienia. Roszczenie to M. K. wywodził z faktu zaangażowania przez długi czas swojego czasu (liczne pisma, telefony, wyjazd do B. na odsłuchanie rozmowy telefonicznej) oraz kosztów poniesionych w związku z wyjaśnianiem sprawy wdrożenia oferty (...). Zważyć należy, iż w świetle art. 445 kc w zw. z 444 kc zadośćuczynienie może zostać przyznane w razie doznania krzywdy w sytuacji uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź naruszenia dóbr osobistych. W okolicznościach sprawy niniejszej zdarzenia takie nie zaszły. Fakt zaś, że przez określony czas powód zmuszony był zajmować się własną sprawą nie może być postrzegany w kategoriach krzywdy.

Z przytoczonych względów uznawszy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na ustalenie, że powód poniósł szkodę o wartości dochodzonej pozwem a nadto, że zaistniały przesłanki do zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia, na podstawie art.6 kc a contrario, Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji.

O kosztach procesu, w punkcie II wyroku, orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc obciążając nimi powoda jako stronę przegrywającą. Na zasądzoną kwotę złożyły się koszty zastępstwa procesowego (1.200 zł) których wysokość ustalono na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461), powiększone o 17 zł jako koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Wobec rozszerzenia żądania pozwu na skutek dokonanej kapitalizacji odsetek przy jednoczesnym braku uiszczenia opłaty od pozwu w zakresie objętym rozszerzeniem, na podstawie art.130§2 kpc in fine, w punkcie III wyroku, Sąd nakazał ściągnąć od powoda, jako strony przegrywającej proces, kwotę 40 zł stanowiącą różnicę pomiędzy opłatą należną (458 zł) a opłatą uiszczoną (418 zł).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...) (...) S.A.,
3. (...)